

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/30/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419010014
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8419010014.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Moniky Halkociovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. októbra 2021, v trestnej veci obžalovaného Q. X., pre prečin výtržníctvo podľa § 364 ods.1 písm. a/, ods.2 písm. e/ Trestného zákona a pre prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 ods.1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č.k. 9T/5/2019 zo dňa 8. júna 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného Q. X..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal súd prvého stupňa obžalovaného za vinného zo spáchania prečinu výtržníctvo podľa § 364 ods.1 písm. a/, ods.2 písm. e/ Trestného zákona a prečinu ublíženie na zdraví podľa § 156 ods.1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 1. júla 2018 v čase okolo 18.30 hod. na Hlavnom námestí v Kežmarku pred hotelom Hviezdoslav na mieste verejnosti prístupnom, po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov, fyzicky napadol poškodeného Q. W. tak, že opakovane päšťami udieral do oblasti tváre, následkom čoho poškodený Q. W. spadol na zem a ležiac na zemi ho obžalovaný Q. X. ďalej kopal do oblasti tváre a hornej časti tela - pravého ramena, pričom pred kopancami si poškodený Q. W. kryl tvár rukami, čím takto svojím konaním spôsobil poškodenému Q. W. zranenia a to tržne rany spodnej pery, pomliaždenia krajiny sánky vľavo, pomliaždenie pravého ramena, lakťa a zápästia s dobou liečenia a obmedzenia obvyklého spôsobu života v trvaní 10 dní, pričom uvedené vykonal aj napriek tomu, že dňa 4.3.2018 sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších právnych predpisov, tým, že v meste Kežmarok na ul. Gen. Štefánika XX verbálne zaútočil a vyhrážal sa ujmu na zdraví W. C., za čo mu bola Obvodným oddelením PZ Kežmarok uložená v blokovom konaní pokuta na mieste nezaplatená vo výške 30,-Eur, číslo bloku 17120599, a dňa 5. februára 2018 sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších právnych predpisov, tým, že na ul. Gen. Štefánika v Kežmarku opakovane chodil a búchal na dvere pošk. W. C. spôsobujúc schválnosti a hrubé správanie voči jeho osobe, za čom mu bola Obvodným oddelením PZ Kežmarok uložené v blokovaní pokuta na mieste nezaplatená vo výške 20,- Eur, číslo bloku 17109755.

Za to súd uložil obžalovanému podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. k/, písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 17 (sedemnást') mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného zaradil na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T 37/2019 zo dňa 24. júla 2019, právoplatného dňa 9. augusta 2019, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 36 mesiacov,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad s tým, že ostatné výroky tohto rozsudku zostávajú nedotknuté.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie čo do výroku o treste obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním, doručeným dňa 22. júna 2020, ktoré odôvodnil písomným podaním zo dňa 29. júla 2020. Odvolanie, podané v časti výroku rozsudku o výške trestu odôvodnil obžalovaný podľa § 321 ods.1 písm. c/ Trestného poriadku. V dôvodoch poukázal na vydaný trestný rozkaz v konaní, ktorým súd obžalovanému pri prevahe prirážajúcich okolností za použitia § 38 ods.2,4 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody 20 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Čo pri základnej trestnej sadzbe podľa § 364 ods.2 Trestného zákona , pri prevahe prirážajúcich okolností podľa § 38 ods.4 Trestného zákona a zvýšení tak dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, predstavuje trest uložený 4 mesiace nad dolnou hranicou trestnej sadzby. Na hlavnom pojednávaní dňa 12. marca 2020 po poučení samosudcom, že priznanie a oľutovanie skutku je výrazná poľahčujúca okolnosť, na ktorú súd prihliadne pri ukladaní trestu, urobil obžalovaný vyhlásenie podľa § 257 ods.1 písm. b/ Trestného poriadku, teda že je vinný zo skutkov uvedených v obžalobe, zároveň požiadal súd o poskytnutie lehoty na hradenie vzniknutej škody, o čom dňa 8. júna 2020 prostredníctvom obhajcu predložil doklad o úhrade nákladov liečby vo výške 44,93 Eur voči poisťovni. Za danej situácie pri rovnakom pomere poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l/, k/ Trestného zákona a prirážajúcich okolností § 37 písm. h/, m/ Trestného zákona 2:2, súd trestnú sadzbu spôsobom podľa § 38 a nasl. neupravoval a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 17 mesiacov nepodmienečne, čo je o 11 mesiacov nad dolnou hranicou trestnej sadzby. Obžalovaný je toho názoru, že samosudca nijakým spôsobom nezohľadnil jeho priznanie, oľutovanie a náhradu škody. Je pravdou, že bol v minulosti viackrát súdne trestaný, avšak od uloženia trestu rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp.zn. 7T/37/2019 zo dňa 24. júla 2019, kedy mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody 18 mesiacov s uložením skúšobnej doby v trvaní 36 mesiacov s probačným dohľadom , kedy mu boli uložené obmedzenia , dodržiaval všetky obmedzenia , podrobil sa probačnému dohľadu a tento trest plnil svoj účel. Preto považuje uložený mu trest za neprimerane prísny. Účel trestu je možné v danom prípade splniť aj upustením od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona alebo navýšením podmienky a uložením dlhšej skúšobnej doby za súčasného ponechania všetkých obmedzení. Zároveň obžalovaný žiadal, aby odvolací súd pripojil trestný spis z probačného dohľadu , vykonávaného Okresným súdom v Kežmarku, z ktorého je zrejmé, že probačný dohľad plnil svoj účel. Obžalovaný v závere navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a podľa § 322 ods.3 Trestného zákona sám vo veci rozhodol tak, že alternatívne upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona, príp. mu uloží prísnejší súhrnný podmienený trest odňatia slobody s uložením dlhšej skúšobnej doby za súčasného ponechania všetkých obmedzení.

Krajský prokurátor k odvolaniu obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu dňa 21. októbra 2021 vyslovil, že výrok o treste a spôsob výkonu tohto trestu tak, ako ho určil okresný súd v rozsudku, zodpovedá všetkým zákonným kritériám a zásadám pre ukladanie trestu a zohľadňuje spôsob, ale aj okolnosti, za ktorých malo dôjsť k spáchaniu posudzovaného skutku , vrátane osoby obžalovaného. Navrhol preto odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku.

Na základe včas podaného odvolania oprávnenou osobou postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Vzhľadom na to, že krajský súd v prejednávanej veci nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku (obžalovaný urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku a bol podľa ods. 5 cit. ustanovenia poučený o tom, že takéto vyhlásenie je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku), preskúmal odvolací súd len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Odvolací súd konštatuje, že okresným súdom vykonané

dokazovanie, rozhodné pre vyhlásenie odvolaním napadnutého výroku o výške a spôsobe uloženého trestu v rozsudku, bolo vykonané v súlade s procesným predpisom a v takom rozsahu, aby vytvorilo spoľahlivý podklad pre určenie druhu a výmery trestu uloženého obžalovanému v posudzovanom prípade.

Opierajúc sa o obsah odôvodnenia hodnoteného rozsudku, krajský súd zistil, že okresný súd vecne správne a v súlade s ustanoveniami § 36 a § 37 Trestného zákona vyhodnotil skutočnosti dokázané pre priznanie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností obžalovanému, keď zistil rovnováhu dvoch poľahčujúcich okolností (v okolnosti v zmysle § 36 písm. l/ a k/ Trestného zákona a to, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a zároveň okolnosť, že uhradil škodu spôsobenú zdravotnej poisťovni v súvislosti s úhradou liečebných nákladov poškodeného) a dvoch priťažujúcich okolností (v zmysle § 37 h/ a m/ Trestného zákona a to že obžalovaný spáchal viacero trestných činov v danom prípade a že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený, pričom je vecne správne prihliadať na túto priťažujúcu okolnosť vzhľadom na opakované páchanie trestnej činnosti obžalovaným v minulosti). Rovnako správne potom postupoval okresný súd, keď na základe správneho ustálenia vzájomného pomeru priťažujúcich a poľahčujúcich okolností trestnú sadzbu najprísnejšie trestného trestného činu v danom prípade, t.j. trestného výtržníctva podľa § 364 ods.2 Trestného zákona ponechal bez úpravy podľa § 38 Trestného zákona v rozsahu v cit. zákone uvedenom od 6 mesiacov do 3 rokov.

Následne okresný súd správne aplikoval pri určovaní výmery trestu základné hľadiská a kritéria upravené v ustanovení § 34 Trestného zákona pre ukladanie trestu v konfrontácii s ustáleným skutkovým stavom, okolnosťami prípadu a osobou obžalovaného, keď na základe zistených skutočností uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v polovici trestnej sadzby.

Krajský súd je z pohľadu doposiaľ uvedeného, berúc do úvahy aj dôvody prezentované v odvolaní proti rozsudku toho názoru, že okresným súdom uložený súhrnný trest odňatia slobody podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. k/, písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona v trvaní 17 (sedemnást) mesiacov, za súčasného zrušenia podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T 37/2019 zo dňa 24. júla 2019, právoplatného dňa 9. augusta 2019 (ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 36 mesiacov), ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, zodpovedá plne zásadám pre ukladanie trestov a odráža jednak závažnosť protiprávneho konania obžalovaného ako aj okolnosti, za ktorých sa posudzovaného skutku dopustil a aj samotnú osobu obžalovaného.

Krajský súd si tiež v celom rozsahu osvojil aj argumentáciu okresného súdu vo vzťahu k určeniu spôsobu výkonu uloženého trestu odňatia slobody obžalovanému a to v ústave so stredným stupňom stráženia za použitia ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, vzhľadom nepodmienečné odsúdenia obžalovaného v posledných desiatich rokoch za úmyselné trestné činy.

Dopĺňajúc doposiaľ uvedené krajský súd následne v reakcii na odvolacie námietky obžalovaného uvádza nasledovné.

Podstata odvolacích námietok obžalovaného spočíva v tom, že podľa názoru odvolateľa mu bol uložený trest neprimerane prísny, 11 mesiacov nad dolnou hranicou trestnej sadzby, keďže súd nezobral do úvahy jeho priznanie a oľutovanie skutku, skutočnosť, že sa podroboval obmedzeniam a dohľadu probačného a mediačného úradníka v prípade predchádzajúceho odsúdenia, pričom poukázal na súhrnný trest mu uložený v predmetnej veci aktuálne neúčinným trestným rozkazom v rozsahu 20 mesiacov nepodmienečne.

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov a to jednak pri zásadách ukladania trestov a jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatelovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a

spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Trestného zákona). Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (§ 34 ods. 3, 4 Trestného zákona).

Pri ukladaní trestu je potrebné vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je v prvom rade určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov.

Zákonom stanovenú trestnú sadzu v osobitnej časti Trestného zákona môže potom v každom jednotlivom prípade ovplyvniť (a to predovšetkým výmeru trestu) pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keďže ako už bolo konštatované, podľa § 38 ods. 2 je povinnosťou súdu pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, prihliadnuť na ich pomer a mieru závažnosti.

V kontexte týchto právnych úvah a okolností, na ktoré súd prihliada pri hodnotení osoby obžalovaného, krajský súd z obsahu spisového materiálu zistil, že obžalovaný pred spáchaním posudzovaného skutku bol 12-krát súdne trestaný z toho v 8 prípadoch za uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody. Ďalej bol 10-krát priestupkovo postihnutý, všetko prevažne pre obdobnú trestnú činnosť a pre porušovanie verejného poriadku, či občianskeho spolunažívania. Krajský súd je toho názoru, že k dodržiavaniu obmedzení a dohľadu v súvislosti s odsúdením obžalovaného vo veci sp.zn. 7T/32/2019, na ktoré odvolateľ poukazuje, došlo v skúšobnej dobe zo strany odsúdeného pod hrozbou nepodmienečného trestu odňatia slobody.

V danom prípade obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku k obžalobe v celom rozsahu a prvostupňový súd aj prijal jeho vyhlásenie. Obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal, jeho spáchanie oľutoval a tieto okolnosti už boli zohľadnené pri poľahčujúcej okolnosti, vyplývajúcej z ustanovenia § 36 písm. l/ Trestného zákona. Ukladanie trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, príp. alternatívneho trestu je obligatórna možnosť, nie fakultatívna, obžalovaný nemá právny nárok na takýto postup a súd by mal v tejto súvislosti zohľadniť najmä účel trestu .

Napokon všetky doposiaľ opísané skutočnosti v spojení s osobou obžalovaného, ktorého neodradilo od páchania trestnej činnosti ani predchádzajúce odsúdenie, preto v súhrne viedli krajský súd rovnako ako okresný súd k dôvodnému záveru, že v danom prípade, z hľadiska ako individuálnej tak aj generálnej prevencie pre dosiahnutie účelu trestu je uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 17 mesiacov trestom primeraným a spravodlivým.

Toto boli podstatné dôvody, ktoré viedli krajský súd k záveru, že odvolania obžalovaného považoval za nedôvodné a preto ich postupom podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.